

F.t.l. vedr. udlændingeloven

Årsagen til stramningen er, at socialministeren i tidsrummet fra bistandslovens ikrafttræden den 1. april 1976 og til den 10. februar 1983 havde fået 1.300 indberetninger fra de sociale udvalg om behov for vedvarende hjælp til udlændinge, jfr. bistandslovens § 4, men uagtet disse havde ministeren kun benyttet sin ret til at hjemsende i alt 125 ud af de 1.300 udlændinge. Dette skal sammenlignes med, at næsten 50 pct. af gæstearbejderne i SiD er ledige, jfr. bladet Danske Kommuner nr. 23 af 11. november 1981, side 21.

I stk. 2 præciseres det, at en udlænding, som ikke har de fornødne midler til sit ophold i Danmark, fordi pågældende må betragtes som subsistensløs, eller forfalden til misbrug af alkohol eller narkotika, kan hjemsendes på et tidligere tidspunkt, ja, allerede ved grænsen. Bestemmelsen kan f.eks. få virkning for udlændinge, som har slået sig ned i fristaden Christiania.

Til nr. 10

Forslagsstillerne mener ikke, at flygtninge og § 9-udlændinge skal fritages for inddragelse af en tidsbegrænset opholdstilladelse, der hviler på urigtige oplysninger m.v., fordi udlændingen f.eks. har sendt sit pas tilbage til venner i Tyrkiet til genbrug.

Det samme gælder, hvis betingelserne for opholdstilladelse ikke længere er til stede, f.eks. hvis den velbegrundede frygt for forfølgelse er ophørt i udlændingens hjemland.

Til nr. 11

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at lovforslaget ikke giver B-flygtninge samme status som A-flygtninge.

Til nr. 12

Den foreslåede affattelse af § 22, nr. 3, svarer til affattelsen i det oprindelige forslag til udlændingelov, medens syv års reglen i den nuværende lovs § 22 bibeholdes. Herefter kan en udlænding, der idømmes en fængselsstraf for en lovovertrædelse, som har en strafferamme på 2 år eller derover, udvises.

Efter den nugældende § 22 kan en udlænding, der har boet i 7 år i Danmark, kun udvises, hvis udlændingen bliver idømt en ubetinget fængselsstraf af mindst 6 års varighed samt under hensyntagen til arten og grovheden ikke bør forblive her i landet. Det vil i praksis sige udlændinge, der er dømt for drab, bevæbnet røveri og grovere narkotikaforbrydelser eller efter § 191 i straffeloven.

I henhold til besvarelsen af folketingets retsudvalgs spørgsmål nr. 39 af 3. marts 1983 vedrørende L 105 oplyste det daværende tilsyn med udlændinge, at der i perioden fra 1980 til og med 1982 blev udvist i alt 56 udlændinge, som havde boet her i landet i mere end 7 år. Af disse var 1 dømt for drab, 9 for vold m.m., 43 for handel med narkotika, 2 for berigelsesforbrydelser og 1 for dokumentfalsk. Disse ville ikke kunne udvises efter de nugældende regler, men ville bevare deres opholdstilladelse, medmindre arten og grovheden tilsiger andet.

Den foreslåede ændring søger at rette op på den skævhed. Når man ser bort fra opholdstidskravet, er formuleringen i overensstemmelse med flertalsindstillingen i udvalget, der afgav betænkning vedrørende udkast til ny udlændingelov.

Til nr. 13

Bestemmelsen er i overensstemmelse med justitsministerens oprindelige lovforslag og drejer sig om andre udlændinge, dvs. udlændinge, som ikke har boet her i landet i mere end de sidste 7 år.

Paragraffens første del er således taget fra ministerens oprindelige forslag, mens sætningen: »eller der er fare for, at udlændingen under fortsat ophold her i landet vil begå forbrydelser« er taget fra den nugældende lovs § 23, nr. 2. Der stilles således ikke noget krav om 4 års bopæl og mindst 4 års ubetinget fængsel for at kunne udvise andre udlændinge.

Til nr. 14

Det foreslås, at § 24 udgår helt og holdent, idet en del af bestemmelserne vedrørende »andre udlændinge« er indeholdt i forslaget til § 23. Det skal bemærkes, at kapitel 4 vedrørende udvisning omfattende §§ 22, 23 og 24 er resultatet af et forlig mellem regeringen og socialdemokratiet.

Til nr. 15

Den foreslåede affattelse af § 27 er i overensstemmelse med ministerens oprindelige lovudkast (§ 26).

I stk. 2 er der tilføjet »bedrageri, dokumentfalsk eller lignende« for at tydeliggøre paragraffen, idet man har haft et tilfælde fra Helsingør retskreds, hvor en udlænding både havde fået opholdstilladelse og sågar indfødsret ved at udgive sig for at være en anden nulevende person. Trods dette bor den pågældende stadig i Danmark.

Til nr. 16